

З А К О Н

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ТУНИС О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ВЕТЕРИНЕ

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Тунис о сарадњи у области ветерине, сачињен 16. јуна 2010. године у Београду, у оригиналу на српском, арапском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Тунис о сарадњи у области ветерине у оригиналу на српском језику гласи:

**СПОРАЗУМ
ИЗМЕЋУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ТУНИС
О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ВЕТЕРИНЕ**

Влада Републике Србије и Влада Републике Тунис (у даљем тексту: Уговорне стране), у жељи да олакшају промет животиња и производа животињског порекла и да истовремено онемогуће уношење заразних болести животиња и по здравље штетних производа животињског порекла, као и да развијају сарадњу у области ветеринарства, споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

1. Увоз и провоз животиња и производа животињског порекла (у даљем тексту: пошиљка) може се обављати само ако су испуњени прописани ветеринарско-санитарни услови и ако је претходно прибављено одобрење надлежног органа земље увознице, односно земље преко чије се територије пошиљка провози.
2. Надлежни органи земаља Уговорних страна размењиваће обрасце ветеринарско здравствених уверења (у даљем тексту: Уверења), која прате пошиљке у Републику Тунис и у Републику Србију и узајамно ће се обавештавати о њиховим изменама и допунама.
3. Уверења морају бити одштампана на француском, српском и енглеском језику.

Члан 2.

Надлежни органи земаља Уговорних страна ће:

1. се узајамно обавештавати о ветеринарско-санитарним условима за увоз и провоз пошиљака;
2. размењивати месечне извештаје о стању заразних болести животиња у њиховим земљама, која подлежу обавезном пријављивању, наводећи називе места, ознаку епизоотолошког и епидемиолошког подручја;
3. се у року од 24 часа узајамно обавестити, у писаном или електронском облику, о појави заразних болести животиња у складу са начином пријављивања појаве болести прописаном од стране Светске организације за здравље животиња (OIE), као и о току болести, а при појави слинавке и шапа, навести тип вируса, извор болести, карактер болести и предузете мере за њихово спречавање и сузбијање.

Члан 3.

У циљу развијања сарадње у области ветерине надлежни органи земаља Уговорних страна ће:

1. размењивати прописе и стручне публикације које се односе на области ветерине;
2. размењивати планове узорковања за испитивање резидуа у текућој години, као и резултате тестирања из претходне године;
3. унапређивати сарадњу научних и стручних институција у области здравствене заштите животиња и ветеринарског јавног здравства, као и сарадњу дијагностичких и аналитичких лабораторија;

4. пружати узајамну помоћ у производњи и набавци потребних средстава за сузбијање болести и лечење животиња, када је то могуће;
5. размењивати, у случају потребе, сојеве узрочника заразних и паразитских болести у експерименталне и дијагностичке сврхе, као и дијагностичка средства;
6. подстицати сарадњу ветеринарских служби, укључујући и размене ветеринарских стручњака, ради упознавања организације и деловања ветеринарских служби земаља Уговорних страна, стања извозних објеката и здравственог стања животиња;
7. настојати да се организују годишњи стручни састанци, на основу узајамности.

Члан 4.

Уколико се на граничном прелазу или у одредишту утврди да пошилјка не задовољава ветеринарско-санитарне услове из Уверења, надлежни орган земље Уговорне стране, на чијој територији је утврђен недостатак, одмах ће о томе обавестити надлежни орган земље друге Уговорне стране и предузети мере у складу са својим националним прописима.

Члан 5.

1. Ако се на територији једне од земаља Уговорних страна утврди нека од заразних болести животиња, надлежни орган земље друге Уговорне стране може да ограничи или забрани увоз и провоз пошилјака животиња које припадају врсти пријемчивој на ту заразу, са подручја на коме се зараза појавила или са целе територије земље Уговорне стране.
2. Ограничење и забрана увоза и провоза може се применити уз исте услове и на остале пошилјке којима се може преносити болест.

Члан 6.

Спорна питања произашла из примене овог споразума решаваће се између представника надлежних органа земаља Уговорних страна. Ако се на тај начин не постигне жељени резултат, спорна питања ће се решавати дипломатским путем.

Члан 7.

1. Надлежни орган за спровођење овог споразума у Републици Тунис је Министарство пољопривреде, водних ресурса и рибарства, Генерални директорат Ветеринарске службе (ГДВС), са седиштем у Тунису.
2. Надлежни орган за спровођење овог споразума у Републици Србији је Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, Управа за ветерину са седиштем у Београду.

Члан 8.

Овај споразум може се допуњавати и/или мењати уз писани пристанак Уговорних страна. Измене и допуне ступају на снагу у складу са чланом 10. овог споразума.

Члан 9.

Овај споразум не примењује се на права и обавезе Уговорних страна који произилазе из других међународних уговора, у којима су оне уговорне стране.

Члан 10.

1. Овај споразум ступа на снагу тридесетог (30) дана од датума пријема последњег писаног обавештења којим се Уговорне стране међусобно обавештавају, дипломатским путем, о испуњењу услова предвиђених националним законодавством за ступање овог споразума на снагу.

2. Овај споразум се закључује на период од пет (5) година и прећутно се продужава за даље једногодишње периоде, све док га било која од Уговорних страна не откаже, у писменој форми, дипломатским путем, најкасније шест (6) месеци пре истека текућег периода.

Сачињено у Тунису дана 16.06.2010. у два оригинала, сваки на арапском, српском и енглеском језику, при чему су сви текстови једнако веродостојни. У случају неслагања у тумачењу споразума, енглески текст ће бити меродаван.

**За Владу
Републике Србије**

**др Саша Драгин, с.р.
Министарство пољопривреде,
шумарства и водопривреде**

**За Владу
Републике Тунис**

**Абдесалем Мансур, с.р.
Министарство пољопривреде,
водних ресурса и рибарства**

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.